

לוגיה ומאמנו לשעבר שמואל יעקובסון, המאמן עתה את הפועל תל-אביב. השניים היו או במכבי רמת-גן, "ניהלתי רישום מדוייק על שחקניה הבולטים של סינודי" נה. הבעייה העיקרית היתה לנטרל את האמריקאי הענק, אדוארד דריסקול. הח" לטתי שארבעה ישמרו אזורית, ואחד ישמור עליו ולא יתן לו להיכנס לסל. ומה שקרה — זה גם מה שציפיתי. בחמש-שש הדי קות הראשונות, דריסקול גוטרל כליל. הוא למעשה איבד לגמרי את הביטחון. ומי שחזה במישחק, ראה היטב שהתנופה במחצית הראשונה התלה מהרגע שדריס" קול נעלם למעשה.

במחצית הראשונה שיחקנו לא-רע. מה שהיה בעוכרינו היו איבודי הכדורים. במחצית השנייה כבר לא ראו בכלל את דריסקול. שיחקנו יותר מהר. הריבאונדים

רבבת הצופים להתלהבות הספונסאנית שפרצה בהיכל הספורט ביד-אליהו. עם הישמע שריקת-הסיום הוא התבונן ממוש" כות בשני הקמיעות שלו — שעונו ומיכ" נסוי — ומילמל: "לא בגדחם בי."

אחרי המישחק, כשהלוחות נרגעו, חזר רלף קליין אל עצמו. השלווה והצניעות הטיבעית חזרו אליו. סוללת שיבעה העי- תונאים מאיטליה שבאו להיכל הספורט, אמרו עליו: "המאמן שלכם (של מכבי) ניצח את המישחק. הוא היה אדריכל הני- צחון."

קליין סבור אחרת: "אני אף פעם לא ניצחתי. מכבי תל-אביב ניצחה. אני חלק מהניצחון, כמו שהנהלה היא חלק מה- ניצחון."

"לפני כל מישחק אני מתוח. אפיי- לו לפני מישחקי-ליגה. אני חושב

די ארוכה בחייו של אדם. מכאן אפשר

מיקי קס" והתעורר רק ב מחצית השנייה,

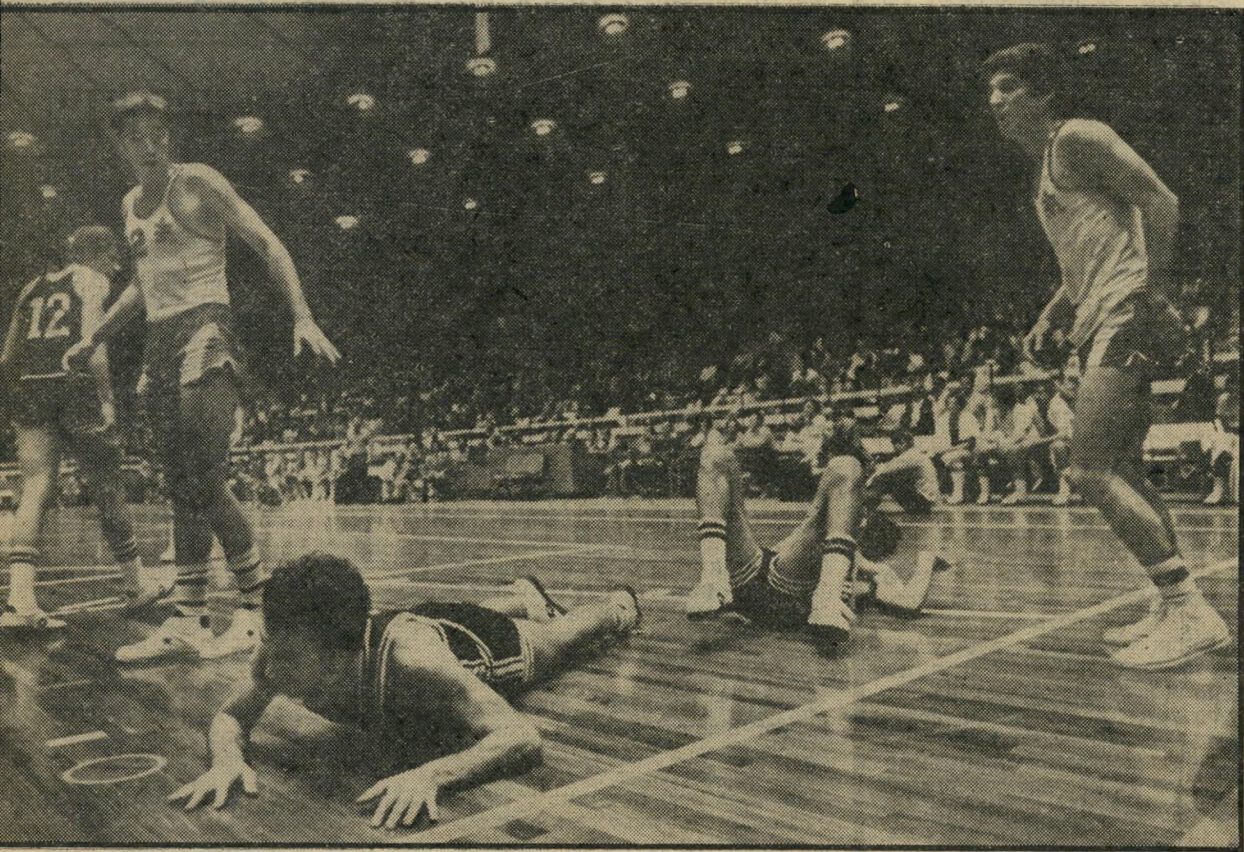
כשקלע 18 נקודות מתוך 20 הנקודות ש קלע במשך כל המישחק. בתמונה הוא נראה חולף על-פני האמריקאי דריסקול.

להבין את הקשר העמוק שלי למכבי תל- אביב"

מאז נטלו לפני שש שנים, עורך-הדין שימעון מזרחי את תפקיד יושב-ראש מח" לקת הכדורסל, היו מאמנים שהתרעמו שעסקני הקבוצה תוחבים את חוטמם למ קום לאי-להם. פרד דיווילי, למשל, חזר אותו. רלף קליין מודה, שמחלקת-הכדור- סל של מכבי תל-אביב אמנם תוחבת את (המשך בעמוד 40)

האזהדים שפרצו למיגרש. ביצעו: הצופים, המריעים אף הם לאולטי פרי ולשחקני מכבי. אולטי פרי, שהוא בן 26, היה בעבר שחקן מיקצועני בארצות-הברית, נחשב כשחקן הרכש הטוב ביותר של מכבי תל-אביב. ● **צילום: יוסף רוז**

איל בן לילה סדרנים וקהל שפרצו לתוך תחומי המיגרש נושאים על כפיים את אולטי פרי, כדורסלונה הכושי של מכבי תל-אביב. מימין לאולטי נראה טל ברודי, המשתתף בצהלת-הניצחון של

שזה די טיבעי. לקראת המישחק מול כור- לוגיה, המתח הרקיע שחקים. הרגשתי או- תו זורם לי מתחת לעור. לפני מישחק כה מכריע אני משתדל שלא להיות חופשי, ול- כן אני הולך לראות הצגה יומית לפני המישחק, כדי לשחרר את עצמי מהמתח. זה אסון של מאמן, שהוא בא לחדר-ההל- בשה כשהוא מתרגש ומתוח. במישחק כזה אני חייב להכניס בשחקנים ביטחון.

"המישחק נגד סינודינה היה מעל ומ- עבר. ביגלל העובדה שאנחנו קרובים יו- תר מתמיד לעלייה לבית הגמר, וזהו אחר ריות עצומה. קשה לאדם להבין הרגשה כזו, אם לא התנסה בה. זה משהו שאי-אפי- שר לתאר.

"ההזראות הטאקטיות שלי לפני המיש- חק נגד האיטלקים היו גורליות. וכשהייתי עם השחקנים בחדר-ההלבשה, כמה דקות לפני המישחק, הצטרפתי להכניס להם ב- ראש שזה המישחק החשוב ביותר. קשה מאד לכדורסלן להגיע ליכולת שיא דווקא כעת, אחרי שהצלחנו בשני המישחקים הקודמים מול הורמנים והיוונים."

האמת היא, שדקות-חרדה רבות פקדו את המאמן קודם המישחק. "היתה לי אומנם הרגשה, מתוודה קליין, "שמכבי תל-אביב מוכנה מבחינה פיסית (כוסר גו" פני), נפשית ומוטיבציה, אבל חששתי על הפרש של 29 נקודות אפילו לא חלמ- תי. רצייתי בהפרש של בין 25-20 נקו- דות, ואני מודה שזו היתה מחשבה לא כל כך ריאלית ואובייקטיבית. ככלות הכול, עמדנו להתמודד נגד אלופת איטליה. ב- מחשבה שנייה וריאלית, חשבתי שגם הפ- רש בן 15 נקודות יהיה מבטיח. חשבתי, כמוכן, גם על הפסד, אך דקות-הפתיעה סילקו את החששות האלה."

האיטלקית, שגברה ככל שקרבו השעון לשעת סיום המישחק. מימין נראה מוטי ארואטי, ומשמאל לו סילבר. דאן פטרסון, מאמנה של סינודינה בולוגיה, התגלה כמאמן יחיד. לפני המישחק הוא הכריז: "אנחנו מתכוונים לנצח את מכבי גם בתל-אביב."

כשבר כל כך נראים שניים מכדורסלני סינודינה בולוגיה, כשהם שרועים על הקרקע חסרי-אונים לאחר שאיבדו את שיווי-משקלם. תמונה זו, שצולמה דקות ספורות לפני תום המישחק, ממחישה את התמוטטות הקבוצה